

РЕШЕНИЕ

№ 1177

гр. София, 21.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 22.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10407** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.284, ал.1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

Делото е образувано по иск на посоченото основание, предявен от Д. Т. М. с адрес затвора [населено място], [улица], срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието за присъждане на обезщетение в размер на 100 лева за причинени неимуществени вреди от нарушение на чл. 3, ал.2 във вр. ал. 1 от ЗИНЗС. В исковата молба се твърди, че вредите са причинени от настаняване на ищеца, който е непушач, в конвойно помещение, заедно с още 18 човека, всичките пушачи, за време от около един час на дата 08.09.2019г. от около 09.00 - 09.30 часа. Проветряването на помещението е било лошо, престояването в него заедно с пушачи и дишането на дима от цигарите им е причинило дискомфорт на лишеното от свобода лице. Ищецът посочва, че е поискал от надзирателя да го премести в друго помещение, но той е отказал. Това не се случва за първи път и осъждането на ответника ще го дисциплинира по отношение спазването на правата на лишените от свобода. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от упълномощения процесуален представител адв. И.. Направено е искане за присъждане на разноски.

Ответникът, чрез юрисконсулт М., в писмен отговор на исковата молба и в хода по същество на делото излага становище за неоснователност на исковата претенция. Счита, че не са налице материалноправните предпоставки за ангажиране на отговорността на държавата. Не се доказва неизпълнение на вменено от закона

задължение, представляващо незаконосъобразно бездействие, от което да са причинени вреди на ищеца. Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ полага усилия за подобряване на хигиенно – битовите условия на територията на затвора в [населено място]. Лишеният от свобода М. е настанен в спално помещение, в което не се пуши, на територията на 12 група в затвора. Спазена е разпоредбата на чл. 21, ал. 4 от ППЗИНЗС. Твърденията на ищеца се опровергават от докладната записка на мл. инс. Д. К. с вх. № 2925 от 09.10.2019г., от която е видно, че служителят е бил на пост № 3, когато лишеният от свобода М. на 08.09.2019г. за времето от 09.00 часа до 09.30 часа е пребивавал в буфера на 3 – ти пост с още 17 лишени от свобода, изчакващи свиждане с граждани. В помещението пушенето е забранено, като това е обозначено с надпис в този смисъл. По време на настаняването за изчакване лишеният от свобода М. не е предявил претенции. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор Ю. от СГП счита исковата претенция за неоснователна и недоказана и прави искане същата да бъде отхвърлена.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, приема от от фактическа и правна страна ца установено следното:

Искът е допустим, предявен срещу надлежен ответник по смисъла на чл.205 от АПК, заедно с оспорване на незаконосъобразността на бездействието на служители на ответника, съгласно изискването на чл.204, ал. 4 от АПК.

Разгледан по същество искът е неоснователен и недоказан.

По делото са представени писмени доказателства от ответника, приети в хода на съдебното производство. Видно от докладна записка вх.2925/09.10.2019г., изготвена от мл. инсп. Д. И. К. до началника на затвора в [населено място], служителят е бил назначен на пост № 3. Същият посочва, че на 08.09.2019г. за времето между 09.00 до 09.30 часа лишеният от свобода Д. Т. М. е бил настанен в буфера на 3-ти пост, където пушенето е забранено. По същото време там са настанени още 17 лица, изчакващи свиждане с граждани. За лишеният от свобода няма информация дали е пушач или не. В помещението има два прозореца с размери 84см.х84см., които са постоянно отворени и служат за проветрение.

От докладна записка на ИСДВР Д. К. от 09.10.2019г. до началника на затвора в [населено място] се установява, че на територията на 12-та група има 4 обособени спални помещения, като лишеният от свобода Д. Т. М. е настанен в помещение, в което не се пуши. При провеждани свиждания през 2017г. с близките си е получил 2 броя тютюневи изделия /2 кутии/, но към момента няма данни да е получавал.

От така приетите писмени доказателства може да се направят изводи от фактическа страна, че ищецът е настанен в спално помещение с непушачи. Има данни, че в предходни периоди е получавал и евентуално употребявал тютюневи изделия. За период от около половин час на 08.09.2019г. е бил настанен в буферно помещение с още 17 лица, които са изчаквали свиждане с граждани. По принцип в помещението е забранено да се пуши, но изпълнението на тази забрана не е обезпечено, доколкото в отговора на исковата молба се съдържат данни, че затворниците не се съобразяват със забраната. Помещението се проветрява, има два прозореца.

Съгласно чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3. В разпоредбата на чл. 3

от ЗИНЗС е предвидено, че: осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение /ал. 1/; за нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство.

Фактическият състав на отговорността по чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС включва следните предпоставки: нарушение на чл. 3 ЗИНЗС, т.е., поставянето на ищеца при условия, които нарушават посочената разпоредба, настъпили за лишения от свобода вреди; пряка и непосредствена причинна връзка между вредите и извършеното нарушение. При доказване на нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, вредите се предполагат до доказване на противното, по силата на чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС.

Съгласно чл. 21, ал. 4 от ППЗИЗНС, във всяка затворническа група се обособяват спални помещения за непушачи.

В случая изискването на чл. 21, ал. 4 от ППЗИЗНС е спазено. Ищецът е настанен в спално помещение за непушачи, осигурени са му здравословни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода. Оплакването в исковата молба е че за кратък период от около половин час на дата 08.09.2019г. е бил временно настанен до изчакване на свиждане в помещение с лоша вентилация, в което се е пушило. На първо място не се установява по безспорен начин дали ищецът е пушач или не, доколкото са налице данни, че е получавал тютюневи изделия от свои близки. На второ място, видно от докладната записка на мл. инсп. Д. К., в помещението, в което лишениите от свобода изчакват свиждане със своите близки по принцип пушенето е забранено. Помещението разполага с два прозореца и се проветрява. В конкретния случай не се доказва на дата 08.09.2019г. забраната да пушене в помещението да не е била спазена. Дори да се приеме, че в нарушение на забраната на администрацията на затвора лишениите от свобода са пушили в помещението, за време от около половин час не може да се приеме, че спрямо ищеца това е жестоко, нечовешко или унижително отношение от страна на специализираните органи. От една страна не е налице незаконосъобразно бездействие на затворническата администрация. От друга страна, дори да се приеме, че поради занижен контрол се е стигнало до пушене в общото помещение, за краткото време на престой от половин час засягането на правата на ищеца, ако се приеме такова, не е с такава степен интензивност, че да обуслови нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС. Няма поставяне на лишено от свобода лице в условия на изтърпяване на наказанието, които да представляват изтезание, жестоко, нечовешко или унижително отношение, да уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност. Не се доказва нарушаване на забраната по чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗИНЗС. Администрацията на затвора в [населено място] не е проявила противоправно бездействие в нарушение на задълженията ѝ, предвидени в чл. 84, ал. 1 и ал. 2 и ал. 3 от ЗИНЗС, чл. 56 от Закона за здравето, чл. 43 от ЗИНЗС и чл. 21, ал.1 и ал. 4 от ППЗИЗНС, в резултат от което да се настъпили неимуществени вреди за ищеца.

Исковата молба е изцяло неоснователна, и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ. Претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът

намира, за изцяло неоснователна. Разпоредбите на чл.286, ал.2 и 3 ЗИНЗС, тълкувани в тяхната взаимовръзка, са специални по отношение на общите разпоредби на чл.143 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК, вр. чл.144 от АПК. Липсата на изрична уредба в ЗИНЗС, която да предвижда отговорност на ищеца за заплащане на юрисконсултско възнаграждение на ответника, ако последният е бил защитаван от юрисконсулт при пълно или частично отхвърляне на иска, означава, че такова не се дължи.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковата претенция на Д. Т. М. с адрес затвора [населено място], [улица], срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието за присъждане на обезщетение в размер на 100 лева за неимуществени вреди от нарушение на чл. 3, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗИНЗС от настаняване в конвойно помещение, заедно пушачи на дата 08.09.2019г. от 09.00 - 09.30 часа.

Решението подлежи на обжалване по реда на глава дванадесета от АПК пред тричленен състав на АССГ в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: